Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

25. oktober 2012*

»Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retslig kompetence på det civil- og handelsretlige område — specielle kompetenceregler i sager om erstatning uden for kontrakt — negativt anerkendelsessøgsmål (»negative Feststellungsklage«) — ret for den formodede skadevolder til at sagsøge det eventuelle offer for en skade ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen angiveligt er foregået eller vil kunne foregå, med påstand om, at det fastslås, at der ikke foreligger et erstatningsansvar uden for kontrakt«

I sag C-133/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) ved afgørelse af 1. februar 2011, indgået til Domstolen den 18. marts 2011, i sagen:

Folien Fischer AG,

Fofitec AG

mod

Ritrama SpA,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, A. Tizzano, og dommerne A. Borg Barthet, J.-J. Kasel, M. Safjan (refererende dommer) og M. Berger,

generaladvokat: N. Jääskinen

justitssekretær: fuldmægtig A. Impellizzeri,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 15. februar 2012,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Folien Fischer AG og Fofitec AG ved Rechtsanwalt G. Jaekel

— Ritrama SpA ved Rechtsanwalt J. Petersen

— den tyske regering ved T. Henze og J. Kemper, som befuldmægtigede

* Processprog: tysk.

— den franske regering ved G. de Bergues og B. Beaupère-Manokha, som befuldmægtigede

— den nederlandske regering ved C. Wissels og B. Koopman, som befuldmægtigede

— den polske regering ved M. Szpunar, som befuldmægtiget

— den portugisiske regering ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget

— den schweiziske regering ved D. Klingele, som befuldmægtiget

— Europa-Kommissionen ved W. Bogensberger og M. Wilderspin, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 19. april 2012,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Folien Fischer AG (herefter »Folien Fischer«) og Fofitec AG (herefter »Fofitec«), med hjemsted i Schweiz, og Ritrama SpA (herefter »Ritrama«), med hjemsted i Italien, om det af disse selskaber anlagte negative anerkendelsessøgsmål vedrørende et manglende ansvar uden for kontrakt på konkurrenceområdet.

Retsforskrifter

3 Det fremgår af anden betragtning til forordning nr. 44/2001, at forordningen af hensyn til det indre markeds funktion har til formål, at der vedtages »bestemmelser, der kan gøre reglerne for retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område ensartede og forenkle formaliteterne med henblik på en hurtig og enkel anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i medlemsstater, der er bundet af denne forordning«.

4 Forordningens 11. betragtning lyder:

»Kompetencereglerne bør frembyde en høj grad af forudsigelighed og være baseret på sagsøgtes bopæl som det principielle kriterium, og dette kompetencekriterium bør altid kunne gøres gældende, undtagen i enkelte velafgrænsede tilfælde, hvor det på grund af sagens genstand eller af hensyn til parternes aftalefrihed er berettiget at lægge et andet tilknytningsmoment til grund. For at gøre de fælles regler mere gennemsigtige og undgå kompetencekonflikter bør juridiske personers bopæl defineres selvstændigt.«

5 Af forordningens 12. betragtning fremgår:

»Som kompetencekriterium bør sagsøgtes bopæl suppleres med alternative kriterier baseret på en sags nære tilknytning til en bestemt ret eller på hensynet til god retspleje.«

6 Samme forordnings 15. betragtning lyder:

»Af hensyn til en harmonisk retspleje er det nødvendigt at mindske risikoen for parallelle retssager mest muligt og undgå, at der træffes indbyrdes uforenelige retsafgørelser i to medlemsstater. [...]«

7 Følgende fremgår af 19. betragtning til forordning nr. 44/2001:

»Kontinuiteten mellem [konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager (EFT 1978 L 304, s. 77), som ændret ved de efterfølgende konventioner om nye medlemsstaters tiltrædelse af denne konvention (herefter »Bruxelleskonventionen«),] og denne forordning bør sikres, og i den forbindelse bør der fastsættes overgangsbestemmelser. Samme kontinuitet bør gælde med hensyn til De Europæiske Fællesskabers Domstols fortolkning af Bruxelleskonventionen [...]«

8 Kompetencereglerne er indeholdt i kapitel II i forordning nr. 44/2001, i forordningens artikel 2-31.

9 Forordningens artikel 2, som er en del af Afdeling 1 med overskriften »Almindelige bestemmelser« i kapitel II, bestemmer i stk. 1:

»Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning skal personer, der har bopæl på en medlemsstats område, uanset deres nationalitet, sagsøges ved retterne i denne medlemsstat.«

10 Forordningens artikel 3, som er en del af samme afdeling, bestemmer i stk. 1:

»Personer, der har bopæl på en medlemsstats område, kan kun sagsøges ved retterne i en anden medlemsstat i medfør af de regler, der er fastsat i afdeling 2-7.«

11 Samme forordnings artikel 5, som er en del af afdeling 2 med overskriften »Specielle kompetenceregler« i kapitel II, bestemmer i nr. 3):

»En person, der har bopæl på en medlemsstats område, kan sagsøges i en anden medlemsstat

[...]

3) i sager om erstatning uden for kontrakt, ved retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå.«

12 Artikel 27 i forordning nr. 44/2001 bestemmer:

»1. Såfremt krav, der har samme genstand og hviler på samme grundlag, fremsættes mellem de samme parter for retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, på embeds vegne sagen, indtil denne rets kompetence er fastslået.

2. Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

13 Folien Fischer, med hjemsted i Schweiz, beskæftiger sig med udvikling, fremstilling og salg af overfladebehandlede papirvarer og folie. Den forhandler underlagsmateriale til kortformularer i evighedsform i bl.a. Tyskland.

14 Fofitec, som også har hjemsted i Schweiz, og som tilhører Folien Fischers koncern, er indehaver af patenter, der beskytter visse formularer, der gør det muligt at afsende et brev sammen med bl.a. et medlemskort samt disse kortformularers underlagsmateriale.

15 Ritrama, med hjemsted i Italien, udvikler, fremstiller og forhandler laminat og forædlet folie af forskellig art.

16 Ved skrivelse af marts 2007 gjorde Ritrama gældende, at Folien Fischers forhandlingspraksis og selskabets afslag på at tildele patentlicenser var i strid med konkurrenceretten.

17 Folien Fischer og Fofitec anlagde efter modtagelsen af denne skrivelse et negativt anerkendelsessøgsmål for Landgericht Hamburg (Tyskland) med henblik på, at det blev fastslået, at Folien Fischer ikke var forpligtet til at ophøre med sin salgspraksis vedrørende rabatter og udformning af distributionsaftaler, og at Ritrama hverken kunne fremsætte krav om ophør af eller erstatning for denne salgspraksis. Folien Fischer og Fofitec nedlagde endvidere påstand om, at denne ret fastslog, at Fofitec ikke var forpligtet til at tildele en licens til to af de patenter, som selskabet var i besiddelse af, og som beskytter fremstillingen af formularer samt underlagsmateriale til fremstilling af formularer.

18 Efter det negative anerkendelsessøgsmåls anlæg anlagde Ritrama og dets datterselskab med hjemsted i Schweiz, Ritrama AG, et fuldbyrdelsessøgsmål ved Tribunale di Milano (Italien), idet de gjorde gældende, at Folien Fischer og Fofitecs optrådte i strid med konkurrenceretten, og idet de nedlagde påstand om erstatning og om, at Fofitec skulle tildele licenser til de omhandlede patenter. Ritrama har under retsmødet for Domstolen bekræftet, at denne sag er sat i bero.

19 Det af Folien Fischer og Fofitec anlagte negative anerkendelsessøgsmål afvistes af Landgericht Hamburg. Denne rets dom stadfæstedes under appelsagen for Oberlandesgericht Hamburg (Tyskland).

20 I sin afgørelse anerkendte sidstnævnte ret ikke de tyske retters kompetence med den begrundelse, at kompetencen i sager om erstatning uden for kontrakt i artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 ikke kan finde anvendelse på et negativt anerkendelsessøgsmål som det af Folien Fischer og Fofitec anlagte, eftersom et sådant søgsmål netop tilsigter at fastslå, at der ikke er ifaldet erstatningsansvar.

21 Bundesgerichtshof, for hvilken Folien Fischer og Fofitec iværksatte revisionsappel, rejser spørgsmålet, om kompetencen i artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 også finder anvendelse, når den potentielle skadevolder anlægger et negativt anerkendelsessøgsmål med påstand om, at det fastslås, at den potentielle skadelidte ikke kan fremsætte krav vedrørende en mulig skadevoldende handling. Bundesgerichtshof har på denne baggrund besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 5, nr. 3), i […] forordning […] nr. 44/2001 […] fortolkes således, at kompetencereglen i sager om erstatning uden for kontrakt ligeledes omfatter negative anerkendelsessøgsmål, hvor det af den potentielle skadevolder gøres gældende, at den potentielle skadelidte på grundlag af visse faktiske omstændigheder ikke kan fremsætte krav vedrørende en skadevoldende handling (her: tilsidesættelse af kartelretlige forskrifter)?«

Om det præjudicielle spørgsmål

Formaliteten

22 Ritrama har bestridt relevansen af det præjudicielle spørgsmål med henblik på afgørelsen af tvisten i hovedsagen. Ritramas skrivelse af marts 2007, hvortil den forelæggende ret henviser, udgør ikke et formelt påkrav, men blot en opfordring til at indlede forhandlinger for at løse uoverensstemmelsen. Nævnte skrivelse udgør ikke et passende processuelt grundlag eller en gyldig grund for at inddrage sagsøgte i hovedsagen i et søgsmål. Folien Fischer og Fofitec har således ingen søgsmålsinteresse.

23 Ritrama har også gjort gældende, at henset til, at selskabet ikke konkurrerer med Folien Fischer og Fofitec i Tyskland, kan den omtvistede retsstridige handling ikke have fundet sted i denne medlemsstat i henhold til procesretten. Følgelig kan de tyske retter ikke basere deres kompetence på artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001.

24 Det må herved for det første fastslås, at Ritrama tilsigter at rejse tvivl med hensyn til Folien Fischer og Fofitecs søgsmålsinteresse i den sag, som verserer for den forelæggende ret, og anfægter relevansen af det præjudicielle spørgsmål. Som Domstolen allerede har konstateret, har alene den forelæggende ret kompetence til at fastslå og vurdere de faktiske omstændigheder i den sag, der er forelagt den, samt til at fortolke og anvende den nationale ret (jf. dom af 11.9.2008, sag C-11/07, Eckelkamp m.fl., Sml. I, s. 6845, præmis 32, og af 26.5.2011, forenede sager C-165/09 - C-167/09, Stichting Natuur en Milieu m.fl., Sml. I, s. 4599, præmis 47).

25 For det andet og under alle omstændigheder følger det af fast retspraksis, at det udelukkende tilkommer den nationale ret på grundlag af de konkrete omstændigheder i den sag, der er indbragt for den, at vurdere, såvel om en præjudiciel afgørelse er nødvendig, for at den kan afsige dom, som relevansen af de spørgsmål, den forelægger Domstolen (dom af 7.12.2010, sag C-439/08, VEBIC, Sml. I, s. 12471, præmis 41, og af 16.2.2012, sag, C-118/11, Eon Aset Menidjmunt, præmis 76 og den deri nævnte retspraksis).

26 Domstolen kan kun afslå at træffe afgørelse vedrørende et præjudicielt spørgsmål fra en national retsinstans, når det klart fremgår, at den ønskede fortolkning af EU-retten savner enhver forbindelse med realiteten i hovedsagen eller dennes genstand, når problemet er af hypotetisk karakter, eller når Domstolen ikke råder over de faktiske og retlige oplysninger, som er nødvendige for, at den kan foretage en saglig korrekt besvarelse af de stillede spørgsmål (jf. bl.a. dom af 22.6.2010, forenede sager C-188/10 og C-189/10, Melki og Abdeli, Sml. I, s. 5667, præmis 27, og af 28.2.2012, sag C-41/11, Inter-Environnement Wallonie og Terre wallonne, præmis 35).

27 Dette er imidlertid ikke tilfældet i den foreliggende sag, eftersom den forelæggende ret klart har angivet årsagerne til, at den forelægger det præjudicielle spørgsmål, og hvorfor en besvarelse af dette spørgsmål er nødvendig for at træffe afgørelse i den tvist, som er indbragt for den.

28 Anmodningen om præjudiciel afgørelse bør derfor realitetsbehandles.

Realiteten

29 Med spørgsmålet ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at et negativt anerkendelsessøgsmål med påstand om, at det fastslås, at der ikke foreligger erstatningsansvar uden for kontrakt, er omfattet af denne bestemmelses anvendelsesområde.

Indledende bemærkninger

30 Det bemærkes for det første, at bestemmelserne i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes selvstændigt ud fra forordningens mål og opbygning (jf. bl.a. dom af 16.7.2009, C-189/08, Zuid-Chemie, Sml. I, s. 6917, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis, og af 25.10.2011, forenede sager C-509/09 og C-161/10, eDate Advertising og Martinez, Sml. I, s. 10269, præmis 38).

31 For så vidt som forordning nr. 44/2001 i forholdet mellem medlemsstaterne har erstattet Bruxelleskonventionen gælder den af Domstolen anlagte fortolkning af denne konventions bestemmelser desuden også for forordningens bestemmelser, når disse instrumenter kan sidestilles med hinanden (Zuid-Chemie-dommen, præmis 18, og dommen i sagen eDate Advertising og Martinez, præmis 39).

32 De bestemmelser i forordning nr. 44/2001, der er relevante i denne sag, nemlig forordningens artikel 5, nr. 3), og artikel 27, har samme opbygning som bestemmelserne i Bruxelleskonventionen og har desuden samme ordlyd. Ved en sådan lighed er det i henhold til 19. betragtning til forordning nr. 44/2001 nødvendigt at sikre kontinuitet ved fortolkningen af disse to instrumenter (jf. Zuid-Chemie-dommen, præmis 19).

33 For det andet bemærkes, at forordning nr. 44/2001 tilsigter ud fra hensynet til retssikkerheden at styrke den retslige beskyttelse af personer bosat i Den Europæiske Union ved at gøre det let for sagsøgeren at finde den ret, for hvilken sagen kan indbringes, og ved at gøre det muligt for sagsøgte på rimelig vis at forudse, for hvilken ret han kan sagsøges (jf. bl.a. dom af 23.4.2009, sag C-533/07, Falco Privatstiftung og Rabitsch, Sml. I, s. 3327, præmis 22 og den deri nævnte retspraksis, og dom af 17.11.2011, sag C-327/10, Hypoteční banka, Sml. I, s. 11543, præmis 44).

34 Desuden skal bestemmelserne i forordning nr. 44/2001, som indeholder specielle kompetenceregler, i overensstemmelse med 12. betragtning til forordningen fortolkes under hensyntagen til målet om hensynet til god retspleje.

35 Det er i lyset af disse betragtninger, at artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes.

Anvendelsesområdet for artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001

36 Det må konstateres, at ifølge ordlyden af artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001, finder den specielle kompetenceregel, som er fastsat i denne bestemmelse, i almindelighed anvendelse »i sager om erstatning uden for kontrakt«. En sådan formulering gør det således ikke muligt på forhånd at udelukke et negativt anerkendelsessøgsmål fra nævnte bestemmelses anvendelsesområde.

37 Det følger af fast retspraksis, at den specielle kompetenceregel, der – som en undtagelse til princippet om, at retterne på det sted, hvor sagsøgte har bopæl, har kompetencen – er fastsat i artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001, støttes på, at der foreligger en særlig snæver sammenhæng mellem tvisten og retterne på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå, og at denne sammenhæng begrunder, at det er disse retter, der tillægges kompetencen af retsplejehensyn og af hensyn til tilrettelæggelsen af retssagen (jf. Zuid-Chemie-dommen, præmis 24, og dommen i sagen eDate Advertising og Martinez, præmis 40).

38 I sager om erstatning uden for kontrakt er retten på det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå, således normalt bedst egnet til at træffe afgørelse, bl.a. på grund af nærheden i forhold til tvisten og på grund af, at bevisoptagelsen herved lettes (jf. i denne retning dom af 1.10.2002, sag C-167/00, Henkel, Sml. I, s. 8111, præmis 46, og Zuid-Chemie-dommen, præmis 24).

39 Det bemærkes ligeledes, at udtrykket »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå«, som er indeholdt i artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001, både omfatter stedet for skadens indtræden og stedet for den skadevoldende begivenhed, der ligger til grund for denne skade, således at sagsøgte efter sagsøgerens valg kan sagsøges ved retten på det ene eller det andet af disse to steder (dom af 19.4.2012, sag C-523/10, Wintersteiger, præmis 19 og den deri nævnte retspraksis).

40 Den nationale ret skal derfor identificere et af disse to tilknytningsmomenter, for at den kan erklære sig kompetent til at behandle en tvist om erstatning uden for kontrakt.

41 Det skal således afgøres, om den retslige kompetence til at træffe afgørelse i en sag kan tildeles på grundlag af de kriterier, der er fastsat i artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001, uanset den særlige karakter af et negativt anerkendelsessøgsmål.

42 Det må i denne forbindelse konstateres, at et negativt anerkendelsessøgsmåls særlige karakter hviler på den omstændighed, at sagsøgeren tilsigter at få fastslået, at betingelserne for at ifalde ansvar, som giver sagsøgte ret til en kompensation, ikke foreligger.

43 Som generaladvokaten i denne forbindelse har anført i punkt 46 i forslaget til afgørelse, indebærer et negativt anerkendelsessøgsmål således en omvending af de roller, der almindeligvis kendes i erstatningssager, da sagsøger her er den potentielle debitor for et krav baseret på en ansvarspådragende handling, mens sagsøgte er det angivelige offer for denne handling.

44 Denne omvending af roller kan imidlertid ikke udelukke et negativt anerkendelsessøgsmål fra anvendelsesområdet for artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001.

45 Således vedrører målene om at kunne forudsige den kompetente ret og om retssikkerhed, som forfølges med denne bestemmelse, og som gentagne gange er blevet fastslået i retspraksis (jf. dom af 15.3.2012, sag C-292/10, G, præmis 39, og Wintersteiger-dommen, præmis 23), hverken tildelingen af de respektive roller som sagsøger og sagsøgt eller beskyttelsen af en af disse.

46 Nærmere bestemt har artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 ikke samme formål som de kompetenceregler, som er indeholdt i afdeling 3-5 i kapitel II i samme forordning, og som har til formål at sikre en bedre beskyttelse af den svageste part (jf. dom af 20.5.2010, sag C-111/09, ČPP Vienna Insurance Group, Sml. I, s. 4545, præmis 30 og den deri nævnte retspraksis).

47 Som Folien Fischer, Fofitec, den tyske, den franske, den nederlandske og den portugisiske regering samt Europa-Kommissionen med rette har gjort gældende, følger det heraf, at artikel 5, nr. 3), ikke er underlagt et krav om, at det angivelige offer har anlagt sagen.

48 Interesserne hos en sagsøger i et negativt anerkendelssesøgsmål og interesserne hos den, som har anlagt en sag med påstand om, at det fastslås, at sagsøgte er ansvarlig for en skade, og om at sagsøgte tilpligtes at betale erstatning, er ganske vist forskellige. I begge tilfælde vedrører undersøgelsen foretaget af den ret, for hvilken sagen er indbragt, imidlertid i det væsentlige de samme faktiske og retlige elementer.

49 Desuden fremgår det af præmis 45 i dom af 6. december 1994, Tatry (sag C-406/92, Sml. I, s. 5439), som ganske vist vedrører fortolkningen af bl.a. Bruxelleskonventionens artikel 21 om litispendens, nu artikel 27 i forordning nr. 44/2001, at et krav om, at det fastslås, at sagsøgte er ansvarlig for en skade, samt om, at han tilpligtes at betale erstatning, hviler på samme grundlag og har samme genstand som et krav, som den sagsøgte har fremsat om, at det fastslås, at han ikke er ansvarlig for skaden.

50 Det skal endvidere præciseres, at den ret, for hvilken sagen verserer, på tidspunktet for undersøgelsen af rettens internationale kompetence hverken undersøger, om det negative anerkendelsessøgsmål kan antages til realitetsbehandling, eller berettigelsen heraf i henhold til international ret, men alene identificerer tilknytningsmomenterne til den stat, hvor retten er beliggende, som kan begrunde dens kompetence i medfør af artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001.

51 Under disse omstændigheder har det negative anerkendelsessøgsmåls særlige karakter som beskrevet i denne doms præmis 42 ingen betydning for den undersøgelse, som en national ret skal foretage for at kontrollere sin retslige kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt, eftersom der udelukkende er tale om at afgøre, om der består et tilknytningsmoment til den stat, hvor retten er beliggende.

52 Hvis de i det negative anerkendelsessøgsmål omhandlede elementer kan begrunde en tilknytning til den stat, hvor enten den begivenhed, der ligger til grund for skaden, har fundet sted, eller hvor skaden er foregået eller vil kunne foregå, i medfør af den retspraksis, som er nævnt i denne doms præmis 39, kan retten på et af disse steder gyldigt erklære sig kompetent i medfør af artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 til at behandle dette søgsmål, uafhængig af spørgsmålet, om nævnte søgsmål er blevet anlagt af det angivelige offer for en lovovertrædelse eller af den potentielle debitor for en fordring baseret herpå.

53 Hvis retten derimod ikke er i stand til i den stat, hvor retten er beliggende, at identificere et af de to tilknytningsmomenter, som er nævnt i denne doms præmis 39, kan den ikke erklære sig kompetent, idet den ellers tilsidesætter målene med artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001.

54 Det følger af det foregående, at med henblik på at afgøre kompetencen for nationale retter kan et negativt anerkendelsessøgsmål ikke udelukkes fra anvendelsesområdet for artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001.

55 Det forelagte spørgsmål skal derfor besvares med, at artikel 5, nr. 3), i forordning nr. 44/2001 skal fortolkes således, at et negativt anerkendelsessøgsmål med påstand om, at det fastslås, at der ikke foreligger erstatningsansvar uden for kontrakt, er omfattet af denne bestemmelses anvendelsesområde.

Sagens omkostninger

56 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 5, nr. 3), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at et negativt anerkendelsessøgsmål med påstand om, at det fastslås, at der ikke foreligger erstatningsansvar uden for kontrakt, er omfattet af denne bestemmelses anvendelsesområde.

Underskrifter